

Kongeriget Danmark
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Havfiskeri — fastsættelse af kvoter i tilfælde af
Rådets passivitet — finansiering gennem EUGFL«

Retsmøderapport	5226
Forslag til afgørelse fra generaladvokat José Luis da Cruz Vilaça, fremsat den 16. september 1987	5242
Domstolens dom af 15. december 1987	5243

Sammendrag af dom

1. *Medlemsstater — forpligtelser — Kommissionens initiativ med henblik på opfyldelse af påtrængende behov — handle- og undladelsespligter (EØF-Traktaten, art. 5)*
2. *Fiskeri — bevaring af havets ressourcer — Rådets passivitet — fastsættelse af midlertidige bevaringsforanstaltninger — betingelser — samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen — kvoteforslag fastsat ensidigt af Kommissionen — kvoteoverskridelse — interventionsforanstaltninger og eksportrestitutioner — finansiering gennem EUGFL — afslag — ulovlighed (Rådets forordning nr. 729/70, art. 2 og 3)*
3. *Fællesskabsret — principper — retssikkerhed — bestemmelser der kan have retsvirkninger af økonomisk art.*

1. EØF-Traktatens artikel 5 pålægger medlemsstaterne særlige handle- og undladelsespligter i en situation, hvor Kommissionen for at opfylde påtrængende behov til bevaring af fiskeressourcerne har forelagt Rådet forslag, der repræsenterer et ud-

gangspunkt for en samlet optræden fra Fællesskabets side, selv om disse ikke er blevet vedtaget af Rådet.

2. I en situation, hvor Rådet har undladt at vedtage de bevaringsforanstaltninger, der

er nødvendige for at opretholde fiskeresourcerne, vil sådanne foranstaltninger, som opfylder påtrængende behov, kunne træffes inden for rammerne af en samrådsprocedure mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Da der ikke blev gennemført en sådan procedure, kan de forslag vedrørende tildeling af fiskekvoter til en medlemsstat, hvis indhold ensidigt blev fastlagt af Kommissionen, ikke anerkendes som »Fællesskabets regler«, jfr. artiklerne 2 og 3 i Rådets forordning nr. 729/70 om finansiering af den fælles landbrugspolitik, hvis overtrædelse kunne begrunde Kommissionens afslag på at

lade EUGFL finansiere de udgifter Somm 348/85 til interventionsforanstaltninger og eksportrestitutioner, som denne medlemsstat havde afholdt for fangster ud over de nævnte kvoter.

3. Fællesskabslovgivningen skal være klar, og de retsundergivne må kunne forudse dens anvendelse. Dette krav om en klar retstilstand gælder med særlig styrke, når der er tale om bestemmelser med retsvirkninger af økonomisk art, således at de berørte kan få et nøjagtigt kendskab til omfanget af de forpligtelser, der herved pålægges dem.

RETSMØDERAPPORT

i sag 348/85 *

I — Faktiske omstændigheder

1. Rådets forordning nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EFT 1970 I, s. 196) bestemmer i artikel 1, stk. 2, at Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (herefter benævnt »EUGFL«), Garantisektionen, finansierer: a) restitutionerne ved udførsel til tredjelande og b) interventionerne til regulering af landbrugsmarkederne.

Ifølge forordningens artikel 2 finansieres restitutioner ved udførsel til tredjelande, som efter Fællesskabets regler ydes inden

for rammerne af den fælles markedsordning for landbruget.

Ifølge artikel 3 finansieres interventioner til regulering af landbrugsmarkederne, som foretages efter Fællesskabets regler inden for rammerne af den fælles markedsordning for landbruget.

Artikel 5, stk. 2, litra b), bestemmer, at Kommissionen inden udløbet af det følgende år afslutter de kontorers og organers regnskaber, som har kompetence til at betale de udgifter, som er omfattet af artiklerne 2 og 3.

* Processprog: Dansk.